

De les que es volen casar

Núria Carrera i Molas, Beget

1. Quantun fa - drí se'n va a de - ma - nar u - na no - ia si li'n vo - len dar si li'n fan de con
o - na sent ai - xò, s'ai - xe - ca i fa se - va r(a) - ó: "Dei - xeu - m'hi ca - sar,
6 pa - re sent ai - xò, s'ai - xe - ca i n'a - ga - fa un bas - tó. En diu en a la

tes - ta que no té tal in - tent; que la mi o - na és jo - ve i no li'n pas - sa del temps. Si
pa - re, puig que en a mi em ve bé; que si no tinc vi - an da ai - xís no la per - d(e) - ré. Dei
fi - lla, li'n diu re - sol - ta - ment: "T'hi lle - va - ré la vi - da, si no mu - des d'in - tent!" Li'n

13 li'n fan de con - tes - ta que no té tal in - tent; que la mi - o - na és
xeu - m'hi ca - sar, pa - re, puig que en a mi em ve bé; que si no tinc vi -
diu en a la fi - lla, li'n diu re - sol - ta - ment: "T'hi lle - va - ré la

18 jo - ve i no li'n pas - sa del temps. 2. La mi -
an - da a - ixís no la per - d(e) - ré. 3. (Qua)n el seu
vi - da si no mu - des d'in - tent."

(Cont) el fadrí sent això, s'aixeca i fa seva r(a)ó,
i en diu en a la noia: -I anem passant el temps,
que quan ne serà hora, los dos ens casarem.
(Qua)n el seu pare sent això casa la filla promptament.
Pensant-se acomodar-la, li n'ha sortit al revés;
pares que en teniu filles, preneu exemple d'aquest.
Els perdicadors perdiquen que es casin a gust seu,
que us trenquin el respecte encara que no vulgueu.